

110

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 6 marca 1958 r.

w sprawie produkcji aparatów gazowych użytku domowego i komunalnego.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270) oraz zarządzenia nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1958 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy aparatów gazowych, jak: kuchenek i kuchni, pieców kąpielowych, grzejników wody przepływowej, piekarników, lodówek, ekspresów do kawy i innych aparatów instalowanych w mieszkaniach, w zakładach gastronomicznych, placówkach handlowych i komunalnych zakładach usługowych — zwanych dalej „aparatami gazowymi”.

§ 2. 1. Zakłady gospodarki uspołecznionej produkujące aparaty gazowe obowiązane są zgłaszać prototypy aparatów gazowych do:

- 1) Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Zarządu Techniki w celu uzyskania opinii o przydatności aparatów gazowych pod względem ich wielkości, sposobów podłączeń i wygody użytkowników;
- 2) Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla — Pracowni Atestacji Aparatów Gazowych Użytku Domowego i Komunalnego w Krakowie, ul. Gazowa 16, zwanego dalej „Instytutem”, w celu ustalenia:
 - a) czy posiadają właściwą konstrukcję zapewniającą ekonomiczne zużycie gazu,
 - b) czy zostały wykonane z odpowiednich materiałów oraz
 - c) czy gwarantują bezpieczeństwo użytkownika.

2. Prototypy aparatów gazowych, przesyłane w wykonaniu przepisu ust. 1 pkt 2, powinny być zaopatrzone w opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Zakłady gospodarki uspołecznionej mogą w razie potrzeby zgłaszać do Instytutu założenia projektowe na poszczególne asortymenty aparatów gazowych w celu wyrażenia opinii w przedmiocie ogólnej konstrukcji, zastosowania odpowiednich materiałów, ekonomiki spalania oraz maksymalnego bezpieczeństwa użytkowników.

§ 3. Opracowanie dokumentacji technicznej prototypów aparatów gazowych, wykonanie i zatwierdzenie prototypów oraz dopuszczenie do seryjnej produkcji tych aparatów powinno nastąpić w trybie określonym uchwałą nr 623 Prezy-

dium Rządu z dnia 6 października 1956 r. w sprawie trybu opracowania i zatwierdzania dokumentacji technicznej, wykonania i zatwierdzania prototypów oraz dopuszczania do seryjnej produkcji nowych maszyn i urządzeń (Monitor Polski Nr 102, poz. 1181).

§ 4. 1. Zakłady gospodarki uspołecznionej zamawiające aparaty gazowe z importu obowiązane są:

- 1) przedstawiać Instytutowi wzory i modele tych aparatów w celu zaopiniowania ich przydatności zgodnie z warunkami określonymi w § 2 ust. 1 pkt 2;
- 2) przedstawiać centralom handlu zagranicznego przy zamówieniu aparatów gazowych lub przy wyborze oferty opinii Instytutu;
- 3) przedstawiać Instytutowi do kontroli wybrane egzemplarze z poszczególnych partii przesyłek importowych.

2. Centrale handlu zagranicznego zajmujące się importem aparatów gazowych mogą przyjmować do realizacji tylko takie zamówienia importowe na aparaty gazowe, które zostały pozytywnie zaopiniowane przez Instytut (ust. 1 pkt 1).

§ 5. Decyzja o podjęciu seryjnej produkcji aparatów gazowych lub o ich dopuszczeniu do sprzedaży może być powzięta tylko na podstawie zaświadczenia Instytutu, stwierdzającego, że aparaty odpowiadają warunkom określonym w § 2 ust. 1 pkt 2.

§ 6. Aparaty gazowe powinny być odpowiednio znakowane przed wprowadzeniem ich do obrotu. Sposób znakowania ustala zakład produkujący aparaty gazowe w porozumieniu z Instytutem.

§ 7. Instytut zobowiązany jest:

- 1) udzielać porad w zakresie projektowania, konstruowania, doboru materiałów i wykonawstwa aparatów gazowych;
- 2) określać warunki eksploatacyjne dla każdego rodzaju urządzeń przeznaczonych zarówno na rynek krajowy, jak i na eksport;
- 3) przeprowadzać doraźne kontrole wyprodukowanych aparatów dla ustalenia, czy są prawidłowo wykonane i z odpowiednich materiałów;
- 4) publikować we własnych wydawnictwach wzorowe modele urządzeń wyróżniających się dobrym wykonaniem technicznym i estetycznym wyglądem.

§ 8. Za wykonane usługi, o których mowa w zarządzeniu, Instytut pobierać będzie opłaty zgodnie z cennikiem, który powinien być podany zainteresowanym jednostkom organizacyjnym do wiadomości.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

111

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 marca 1958 r.

w sprawie zaniechania ustalania podatku od wynagrodzeń od kwot wypłaconych za 1956 i 1957 r. z tytułu podziału nadwyżki bilansowej między członków spółdzielni pracy.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od wynagrodzeń od kwot wypłacanych za 1956 i 1957 r. z tytułu podziału nadwyżki bilansowej między członków spółdzielni pracy.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do wymienionych w § 1 wypłat, które zostały dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota